

[Henning Philipsen.]

lende misbrug af boligsikringsloven. Jeg ved meget vel, at enhver lov kan misbruges; det har en kendt advokat i disse dage nok selv erkendt. Men i dette tilfælde er der ifølge Aalborg Stiftstidende sket det, at et ægtepar har solgt huset til børnene, derefter har foræret børnene pengene, men selv er blevet boende til leje, hvorefter de modtager bolig-sikring. Der er ingen tvivl om, at ægteparret har ret til boligsikring, men mig forekommer det at være et eksempel på, hvordan en i øvrigt god lov kan ødelægges og gøres upopulær. Jeg vil derfor henstille til ministeren, at vi i fællesskab prøver at tage denne sag og andre, hvis der skulle være andre, op i forbindelse med udvalgsbehandlingen.

Der er visse punkter, som jeg ved min gennemgang af lovforslaget har fundet uklare, og som har givet mig anledning til nogen betænkelighed. Det drejer sig for det første om forhøjelsen af den laveste leje, hvoraf boligsikring kan ydes. Den forhøjes fra de nuværende 1.200 kr. til 6.000 kr.

For det andet drejer det sig om den reelle nedgang i den maksimale boligsikringsydelse, hvilket f. eks. for en husstand uden børn resulterer i en nedgang fra en årlig maksimal ydelse på 9.300 kr. til 2.400 kr. Så vidt jeg kan se af forslaget, hænger det sammen med ministerens hensigt om, at indtægtsfremgang ikke skal kunne betyde for stor en reduktion i ydelserne. Hvis jeg har opfattet dette rigtigt, beder jeg bare ministeren om at bekræfte det — ellers kan vi vel få spørgsmålet belyst i udvalget.

For det tredje ser det for mig ud til, at ved en husstandsindkomst på 30.000 kr. for en familie med to børn og en årlig leje på 16.000 kr. vil ydelsen reduceres med 1.440 kr., mens den til gengæld forhøjes for indkomster på 50.000, 60.000 og 70.000 kr. Jeg erkender blankt, at det for mig er lidt uklart, men også det kan vi naturligvis se på i udvalget, medmindre ministeren med få ord kan besvare spørgsmålet.

Jeg skal slutte her med at tilsige vor vilje til et effektivt udvalgsarbejde i håbet om, at vi kan få fornuftige resultater igennem ved hjælp af disse to lovforslag.

Boligministeren (Helge Nielsen): Når man sidder og hører på ordførerne, kan man

indimellem få lyst til at tale med meget store bogstaver. Men så går der et stykke tid, inden man skal op, og så tænker man: nå ja, det nytter vel ikke alligevel. Derfor vil jeg lade være.

Men jeg vil pege på, at en af årsagerne til, at disse lovforslag nu er presset igennem teknisk i boligministeriet og fremsat med tanke om at søge at færdiggøre hele lovkomplekset, inden tinget efter forlænget mødevirksomhed sendes på ferie, ikke mindst er ønskerne fra V og R, som, da vi var meget langt henne i de tekniske forhandlinger og var ved at afslutte arbejdet med de to små, overkommelige lovforslag, fik et trepunktsprogram, hvorefter man ønskede at se det hele for overhovedet at ville være med til det små.

Så er det, man fristes til at snakke med store bogstaver, når man så kommer med det hele og opdager, at det er de samme to partier, der stiller sig meget negativt og meget skeptisk over for, om det nu kan nås, og om det nu er grundigt nok forberedt.

Jeg vil også indledningsvis sammenligne den situation, vi i dag sidder i, med situationen i 1966, da man lavede boligforlig de fire partier imellem. Dengang havde man ingen lovforslag og intet udvalgsarbejde, men alligevel vedtog partierne en skitse, som derefter skulle danne grundlag for det kommende lovgivningsarbejde.

Nu har vi i et år arbejdet i boligudvalget og i ordførerudvalg, og vi har i boligministeriet besvaret, jeg tror i tusindvis af spørgsmål. Jeg er klar over, at der kan stilles tusinder endnu — jeg kender ikke grænsen for, hvor mange spørgsmål der kan stilles i et boligudvalg. Jeg synes, det illustrerer forskellen på det grundlag, man i 1966 lavede boligforlig på, og så det grundlag, vi i dag har for at arbejde videre frem og tage saglige og rigtige beslutninger, til trods for at der er tekniske og andre ting, som vi naturligvis skal dybere ned i.

Jeg havde lyst til, som sagt stadig væk uden at snakke med store bogstaver, sådan lidt fredsommeligt og roligt at sige dette fra talerstolen her, inden jeg gik ind på at svare de forskellige ordførere.

Først spørgsmålet om indekslånene. Det er rigtigt, at dette er noget nyt, hvad flere ordførere har været inde på. Nogle har talt positivt om disse ting, andre mere køligt og